

ಪ್ಯಾಸೆಂಜರ್ ಗಾಡಿ

ಮುನಿರಾಜ ಎ.

ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಮದ್ರಾಸು ಕ್ರೈಸ್ಟವ ಕಾಲೇಜು, ತಾಂಬರಂ, ಚೆನ್ನೈ.

Received: 04-03-2024 ; Accepted: 16-03-2024 ; Published: 07-05-2024

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.11127063>

ABSTRACT:

ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವವು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ, ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ ಬಹು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿಯೇ ವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಭಯ ಕಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದೆಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಪರಿಸರದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು. ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಲೇಬೇಕು. ಇದು ಬಹುವಾಗಿ ಇತರ ಜನರೆದುರು ಪಾಲಿಸಿದಂತೆ ನಟಿಸಿದರೂ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ, ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹಲವು ಸಲ ನೆಲೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಅಮೂರ್ತ ಕಲ್ಪನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ. ಇದು ಎಷ್ಟೋ ಸಮಾಜಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಬಡಬಾನಲದ ಒಡಲಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿಸಿದೆ; ಇಂದಿಗೂ ಆಗಿಸುತ್ತಿದೆ ಕೂಡ. ಅಂತೆಯೇ ಲಿಂಗಭೇದ. ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣಿನ ನಡುವಿನ ಶಾರೀರಿಕ ಕ್ಷಮತೆಯ ಗುಣಾವಗುಣಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಿ ಒಡಂಬಡದ ಜನರು ಇವರಿಬ್ಬರ ಸಮಾನತೆಯ ದೀಪಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನೇ ಹಾಕರು. ಅದು ಎಂದೂ ಬೆಳಗದಂತೆ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಜಾಣರು. ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಲಿಂಗ ಎಂಬುದು ಮನುಷ್ಯನ ಬದುಕನ್ನು ಕರಾಳವಾಗಿಸುವ ರೀತಿ ಅವರ್ಣನೀಯವಾದುದು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳಿನ ಬಹುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಯಾದ 'ಜಯಕಾಂತನ್' ಅವರ 'ಪ್ಯಾಸೆಂಜರ್ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಗಲು' ಎಂಬ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ಕಾಯಕವನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

KEYWORDS:

ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ, ಅವರ್ಣನೀಯ, ಬಡಬಾಲನ, ಯಾತನಾಮಯ, ಪೂರ್ವವೃತ್ತಾಂತ.

ವಿಷಯ ನಿರೂಪಣೆ:

'ಪ್ಯಾಸೆಂಜರ್ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಗಲು' ಕಥೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ಅಮ್ಮಾಸಿ. ಈತ ತನ್ನ ಯೌವನದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಲಿಟರಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದವ. ಕೀಳು ಜಾತಿಯವನೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ

ಆತನ ವಾಸ. ಅಮ್ಮಾಸಿಯು ಇಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗೆ ಬೇಸತ್ತೇ ತನ್ನ ಊರಿನ ಸಹವಾಸವೇ ಬೇಡವೆಂದೂ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುವ, ತನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಹೀನಾಯವಾಗಿ ಕಾಣದ, ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಿಲಿಟರಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದ. ಜೀವದ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಇರುವಷ್ಟು ದಿನ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬದುಕುವ ವಿಧಾನವು ಅಮ್ಮಾಸಿಯನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿತ್ತು. ಇದು ಕೇವಲ ಅಮ್ಮಾಸಿಯನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಈ ಸಮಾಜದ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರಿಗೆ ಇಂತಹ ಬದುಕೇ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದಕ್ಕದಿರುವುದು ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ. ಮೊದಲನೆ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಊರಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬರುವ ಅಮ್ಮಾಸಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಜನಗಳಿಗೆ ತಾನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಪ್ರೀತಿಯ ಬದುಕನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದಾಗ 'ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುವ' ಇಂತಹವುಗಳನ್ನು ಮಹಾಮರ್ಮ ಕಥೆಗಳಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಂತರ ಆತನ ಬೆನ್ನಹಿಂದೆ ಇವೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳೆಂದು ಗೇಲಿ ಮಾಡಿ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯು ಕೇವಲ ಅಮ್ಮಾಸಿಯನ್ನಲ್ಲ ಇಡೀ ಜಾತಿವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ಗೇಲಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟ ಅಮ್ಮಾಸಿಗೆ ತನ್ನೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಒಬ್ಬಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹೆಂಗಸು ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ಬಗೆಗೆ ಕನಿಕರ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಯರೋಗದಿಂದ ಬೇಸತ್ತಿರುವ ಆಕೆ ತನ್ನ ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಬದುಕಿನ ಕೊನೆಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೊಯ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಟಿಕೇಟ್ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಬಂದು ಟಿಕೇಟ್ ಕೇಳಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಚ್ಚಿಯೂ ತೆರೆದಂತೆ ಮಾಡಿದ ತನ್ನ ಕಣ್ಣೆಯಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದಾಗ, ಕಲೆಕ್ಟರೂ ಮುಂದಿನ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಬಿಡುವಂತೆ ಆಕೆಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಅಮ್ಮಾಸಿಯು ಮಾನುಷ ಪ್ರೇಮ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಆಕೆಗೊಂದು ಟಿಕೇಟ್ ಕೊಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಸರದಿ ಮಗುವಿನದು.

ಆ ರೈಲುಗಾಡಿಯು ಒಂದು ಜಂಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ ಟ್ರೇನಲ್ಲಿ ಬಿಸ್ಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಮಗು 'ತಾಯಿಯ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಪರಚಿ ಪರಚಿ "ಅಪ್ಪಚ್ಚಿ ಅಮ್ಮಾ... ಅಪ್ಪಚ್ಚಿ" ಎಂದು ಹೊರಗೆ ಕೈ ತೋರಿಸಿ ಅಳುತ್ತಿತ್ತು.' ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಅಮ್ಮಾಸಿಯು ಮಗುವಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡರೂ ತನ್ನ ಜನ್ಮವನ್ನೂ, ಕುಲವನ್ನೂ ನೆನೆದು ಸುಮ್ಮನಾಗುವ ಪರಿಯು ಮಾನವೀಯತೆಗೆ ಗುಂಡಿತೋಡುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭ. ಮಗುವಿನ ಅಳುವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅದನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸ ಬಯಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಜಾತಿ-ಕುಲಗಳ ಕಟ್ಟಳೆಯು ಅಡ್ಡಬರುವುದು, ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಅಮಾನವೀಯ ಆಚರಣೆಗಳಿಂದ ಮಾನವ ಕುಲವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಂಕೋಲೆಗಳಿಗೆ

ಒಳಪಡುತ್ತದೆಯೇ ಇನಃ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಹೊಂದಲಾರದು. ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಅಸದಳವನ್ನು ಮುಕ್ತ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಅಮ್ಮಾಸಿಗೆ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಬದುಕಲ್ಲಿ ಸಹಜವೆನಿಸಿತು. ಆದರೂ ಮಗುವಿನ ರೋಧನೆಯನ್ನು ನೋಡಲಾರದೆ ಅಮ್ಮಾ ಮಗುವಿಗೆ ಏನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಡಲೆ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಆಕೆಯ ಸಮ್ಮತಿಯ ನಂತರ ಬನ್ ಮತ್ತು ಹಾಲನ್ನು ಆಕೆಗೂ ಮಗುವಿಗೂ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ನಂತರ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅಮ್ಮಾಸಿಯು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಆ ಹೆಂಗಸು ತನ್ನ ಪೂರ್ವವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಲು ಶುರುಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನ ರಿಗೆ “ವಿವಾಹ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಬಡವರು, ವರದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮೂರನೆಯ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು... ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರೂ ಮೃತರಾದರು. ಇವಳ ತಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು... ದೇವರಿಗೆ ಅದು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ... ಕುರುಡು ದೇವರು!” ಎಂದು ಅವಳು ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿ ನಿಂದಿಸಿದಳು.”² ತಾನು ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಒಂದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮುದುಕನಿಗೆ ಮೂರನೆ ಹೆಂಡತಿಯಾಗುವ ನಿಕೃಷ್ಟ ಬದುಕನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಅಬಲೆ ಈಕೆ. ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಗಂಡಿನ ಆಳಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಅದರಲ್ಲೂ ಈಕೆಯೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಬಾರದು ಎನ್ನುವ ನೋವಿನ ಅಳಲನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಅಮ್ಮಾಸಿಗೆ ತಟ್ಟನೇ ತನ್ನೂರಿನ ಕಟ್ಟಿಯ ಬಳಿ ಎತ್ತಿನ ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಚೆಲ್ಲಾಟವಾಡುತ್ತಾ ಸಾಗಿದ್ದು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಅವರು ಕಳ್ಳಕುಡಿದಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಅಮ್ಮಾಸಿ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿಗೆ ಅಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಇದು ಬದಲಾಗಿದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಆಚಾರಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂಬ ಮೋಹದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳೂ ಸಹ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಆಕೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದ ವಂಚಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಈಕೆಯು ದೇವರಿಗೆ ತನ್ನ ಬದುಕು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ... ಅವನು ಕುರುಡನು ಎಂದೂ ಹಲ್ಲುಕಚ್ಚಿ ನಿಂದಿಸುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ದೇವನು ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದರೆ, ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೂ ಅವನು ದಯೆಯುಳ್ಳವನಾದರೆ, ಎಲ್ಲರ ಬದುಕನ್ನು ಹಸನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಈ ರೀತಿ ಸುಂದರ ಬದುಕನ್ನು ಹದಗೆಡಿಸುವವನನ್ನು ಹೇಗೆ ಗೌರವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಅದಲ್ಲ, ದೇವರು ಎಂಬುದು ಒಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾತ್ರ. ಮನುಷ್ಯರ ಮಧ್ಯೆ ಅಂತರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು, ಹಾಗೆ

ವಂಚನೆಗೊಳಗಾದವರು ತಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ತಿರುಗಿ ಬೀಳದಿರಲೆಂಬ ಉಪಾಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಆಯುಧಗಳಿವು. ದೇವರೆಂಬ ಈ ಆಯುಧಕ್ಕೆ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯ, ಸ್ವರ್ಗ-ನರಕದ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಸದಾ ಹದವನ್ನೀಯುತ್ತಾ ಅದು ಮೊಂಡಾಗದಂತೆ, ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿಯದಂತೆ ಕಾಪಾಡುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲವುಗಳ ಪ್ರತಿಫಲವು ಈ ದೇವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಜಾತಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ದೇವರನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು, ಸ್ವರ್ಗನರಕಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ ನಿತ್ಯ ಬದುಕನ್ನೇ ರೌರವನರಕವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಈ ಹೆಣ್ಣಿನಂತಹ ಅಸಂಖ್ಯ ಜೀವಿಗಳು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಇವೆ. ಇದೇ ದೇವರ ಉರುಳಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ನರಳುತ್ತಿವೆ.

“ಹೆಣ್ಣಿನ ಜನ್ಮವೇ ಬೇಡ. ಹಾಗೆ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ದರಿದ್ರಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಬಾರದು, ದರಿದ್ರಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರೆ ತಾನೆ ಏನು? ನೀವು ಯಾವ ಜಾತಿಯೋ ಮತವೋ? ನಿಮ್ಮಂತಹವರಲ್ಲಿ ದರಿದ್ರರಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೂ ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಬದುಕಿ ಬಾಳುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ದರಿದ್ರಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ನಮ್ಮ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ (ಬ್ರಾಹ್ಮಣ) ಹುಟ್ಟಬಾರದಪ್ಪ; ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬಹುದು...”³ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಜನ್ಮ ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹ ಪಾಡನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಊಹಿಸಿಯಾರು. ಅಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡಿನ ನಡುವೆ ಇರುವ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲೂ, ಬೀದಿಯಲ್ಲೂ ಏಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ಈಕೆಯ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಅಂದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿನ ದೈಹಿಕ ಆಸೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಮನೆಯ ಹೊಸ್ತಿಲನ್ನು ದಾಟಲು ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡಿನ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅಂತಹ ತಲೆ ಹೋಗುವ ವಿಚಾರವೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಸ್ಥಳ, ಸಂದರ್ಭ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನೂ, ದಾಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. “ನಾನು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳು. ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಆಚಾರವೂ ಅರ್ಥರಹಿತವಾದುದೆಂದು ಮನದಟ್ಟಾಯಿತು. ಯಾರು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಹೇಳಿ? ನೀವು ಯಾರು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ - ‘ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ, ಒಬ್ಬಳು ಮೈಮರೆತು ಬಿದ್ದಿರುವಳಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹಾಲು ತಂದಿರಿ. ನಾನೂ ಕುಡಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯ ಮುಂದೆ ಮಾಡಲಾದೀತೆ? ಮಾಡುತ್ತೇನೆಯೇ? ‘ದೂರ ಹೋಗು, ದೂರ ಹೋಗು’ ಎಂದು ಮಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಏನು ಕಾರಣ? ಏನು ಕಾರಣವೆಂದು ನನಗೇ ತಿಳಿಯದೆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಏನೆಂದುಕೊಳ್ಳುವರೋ ಎಂಬ ಕಾರಣ. ‘ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯ ಭಯವೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದೆ, ಬೇರೆ ಯಾವ ‘ಕಾರಣ-ಮಣ್ಣು’ ಇದೆ!’⁴ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ

ಇಂತಹ ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸುವ ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು, ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ ಅನುಭವಿಸುವುದು. ರೂಢಿಗಳು, ಆಚಾರಗಳು, ರೀತಿನೀತಿಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಬಾಳಿಗೆ ಬೆಳಕಾಗಿ ಮುನ್ನಡೆಸಬೇಕೇ ವಿನಃ ಬೆಂಕಿಯಾಗಿ ಸುಡಬಾರದು. ಜಾತಿವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಲಿ, ಹೆಣ್ಣೆಂಬ ಕೀಳು ಕಲ್ಪನೆಗಾಗಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಅಸ್ತಿತ್ವವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಅವಿತು ಕೂತಿರುವ ಒಂದು ಭೂತ ಮಾತ್ರ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮನಗಾಣುತ್ತೇವೆ. ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಆ ಅಪರಿಚಿತ ಮಾನವೀಯ ಹೃದಯವುಳ್ಳ, ಅಮ್ಮಾಸಿಗೆ ನೀಡಿ ಆಕೆ ಲೋಕ ತ್ಯಜಿಸುವುದು ದುಃಖವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು, ತಾನು ಗಂಡಿಗಿಂತ ಕೀಳೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅನುಭವಿಸುವ ಯಾತನಾಮಯವಾದ ಬದುಕನ್ನಿಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಎರಡೂ ಕಾರಣಗಳು ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಭವಿಸಿರುವುದು, ಆದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ತಾನು ಬೆಲೆತೆರಬೇಕು. ಅದೂ ಒಂದಿಡೀ ಜೀವನದ ಬದುಕು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗಿದ್ದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಅವರನ್ನು ದೂರ ಇರಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಅವರ ನಡಾವಳಿಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಕಲಿತು ತಮಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದಾರೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಊರಿನಿಂದ ಹೊರಗಿರಿಸಿದರೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ದೇವರೆಂಬ ಒಂದು ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ತಳಬುಡವಿಲ್ಲದ ಆ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಕ್ರೂರ ಆನಂದವನ್ನು ಪಡುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶತಾಧಿಕ ಧಿಕ್ಕಾರವಿರಲಿ ಎನ್ನುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀಯ ವಾಕ್ಯಗಳು ಪ್ರತಿ ಧ್ವನಿಸುತ್ತವೆ.

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು:

1. ನಾರಾಯಣ್ ಹೆಚ್. ವಿ. (ಅನು). (1973). ಜಯಕಾಂತನ್ ಅವರ ಕಥೆಗಳು. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬುಕ್ ಟ್ರಸ್ಟ್, ಇಂಡಿಯಾ. ಹೊಸದೆಹಲಿ. ಪು.ಸಂ. 139
2. ನಾರಾಯಣ್ ಹೆಚ್. ವಿ. (ಅನು). (1973). ಜಯಕಾಂತನ್ ಅವರ ಕಥೆಗಳು. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬುಕ್ ಟ್ರಸ್ಟ್, ಇಂಡಿಯಾ. ಹೊಸದೆಹಲಿ. ಪು.ಸಂ. 142
3. ನಾರಾಯಣ್ ಹೆಚ್. ವಿ. (ಅನು). (1973). ಜಯಕಾಂತನ್ ಅವರ ಕಥೆಗಳು. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬುಕ್ ಟ್ರಸ್ಟ್, ಇಂಡಿಯಾ. ಹೊಸದೆಹಲಿ. ಪು.ಸಂ. 143
4. ನಾರಾಯಣ್ ಹೆಚ್. ವಿ. (ಅನು). (1973). ಜಯಕಾಂತನ್ ಅವರ ಕಥೆಗಳು. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬುಕ್ ಟ್ರಸ್ಟ್, ಇಂಡಿಯಾ. ಹೊಸದೆಹಲಿ. ಪು.ಸಂ. 144

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ನಾರಾಯಣ್ ಹೆಚ್. ವಿ. (ಅನು). (1973). ಜಯಕಾಂತನ್ ಅವರ ಕಥೆಗಳು. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬುಕ್ ಟ್ರಸ್ಟ್, ಇಂಡಿಯಾ. ಹೊಸದೆಹಲಿ.
2. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯ ಸಿ. ಕೆ. (ಅನು). (1989). ಸಾವಿರದೊಂದು ರಾತ್ರಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ. ನವದೆಹಲಿ.
3. ಬರಗೂರು ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪ. (2016). ಒಂದು ಊರಿನ ಕಥೆಗಳು. ಅಂಕಿತ ಪುಸ್ತಕ. ಬೆಂಗಳೂರು.
4. ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ್ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್. (2015). ಶ್ರೀನಿವಾಸರ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರು.

Funding:

This study was not funded by any grant.

Conflict of interest:

The Authors have no conflict of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Authors 2024. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.